

Wzór wniosku o rozłożenie podatku PIT/CIT na raty
z komentarzami ekspertów Mariański Group.

....., dn.
(miejsowość) (data)

.....
.....
(imię i nazwisko/nazwa wnioskodawcy)

.....
.....
(adres wnioskodawcy)

.....
.....
(telefon, adres e-mail wnioskodawcy)

.....
.....
(NIP)

.....
.....
(naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla
rozliczeń z tytułu podatku dochodowego)

.....
.....
(adres organu podatkowego)

**WNIOSEK
O ROZŁOŻENIE ZAPŁATY PODATKU NA RATY**

Na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 oraz art. 67b pkt 2 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.) wnoszę o **rozłożenie na raty zapłaty zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych/fizycznych** za miesiąc w kwocie (słownie: złotych) na **ilość rat** równych rat po (słownie: złotych) z terminem płatności pierwszej raty ustalonym na oraz z terminem płatności każdej kolejnej raty do

W tym miejscu należy wskazać miesiąc, którego dotyczyć będzie wniosek o odroczenie terminu zapłaty.

W tym miejscu należy wskazać ilość rat, na które ma zostać rozłożony podatek oraz kwotę raty.
Np. sześć równych rat po 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych).

W tym miejscu należy wskazać datę płatności każdej następnej raty.
Np. do 20. dnia następnego miesiąca

W tym miejscu należy wskazać datę płatności pierwszej raty.

Np. 20 dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dojdzie do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 wprowadzonego na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r., poz. 491)

UZASADNIENIE

Złożenie przedmiotowego wniosku motywowane jest sytuacją ekonomiczną Wnioskodawcy oraz prognozowanym pogorszeniem się tej sytuacji w przyszłych okresach rozliczeniowych, co ma i będzie miało bezpośredni związek z sytuacją makroekonomiczną wywołaną epidemią wirusa SARS-CoV-2.

Zgodnie z art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej odroczenie terminu zapłaty podatku może nastąpić w przypadkach:

- 1) uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub
- 2) uzasadnionych interesem publicznym.

Przepisy Ordynacji podatkowej nie definiują wskazanych pojęć, jednak w orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się – definicje przywołane za wyrokiem WSA w Poznaniu z dnia 12 marca 2015 r., I SA/Po 314/15) – że:

- 1) interes publiczny stanowi (...) *dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego, korektę błędnych decyzji itp. (...). Przy jej ocenie należy również uwzględnić zasadność obciążenia państwa, a w rezultacie całego społeczeństwa kosztami udzielonej w ten sposób pomocy.*
- 2) ważny interes podatnika jest (...) *przesłanką związaną bezpośrednio z sytuacją określonej osoby. Musi on być na tyle istotny i wyjątkowy, aby jego pominięcie przyniosło dla tej osoby wyraźnie dostrzegalne negatywne skutki, przy czym nie można przesłanki tej utożsamiać wyłącznie z koniecznością wystąpienia nadzwyczajnych zdarzeń losowych. "Ważny interes podatnika" ocenia się, mając na uwadze kryteria zobiektywizowane, zgodne z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości, w której wysoką rangę mają zdrowie i życie, a także możliwości zarobkowe w celu zdobycia środków utrzymania dla siebie i rodziny oraz zagrożenie egzystencji; "ważnego interesu podatnika" nie można utożsamiać z subiektywnym przekonaniem podatnika o potrzebie umorzenia zaległości podatkowej.*

W kontekście przesłanek zastosowania instytucji ulg w spłacie zobowiązań podatkowych warte odnotowania są stanowiska sądów administracyjnych podkreślające nadzwyczajny charakter tej instytucji i przesłanek uzasadniających jej zastosowanie. W wyroku z dnia 14 listopada 2013 r. (I SA/Go 189/13) WSA w Gorzowie Wielkopolskim stwierdził:

W odniesieniu do przesłanki "ważnego interesu podatnika", w ocenie Sądu, podkreślenia wymaga pogląd wskazujący, że skoro udzielenie ulgi jest instytucją nadzwyczajną, to tym samym wypadki społeczne i gospodarcze ją uzasadniające muszą posiadać tę samą cechę. Za jej przyznaniem przemawiać zatem będą wypadki niezależne od sposobu postępowania podatnika, bądź spowodowane działaniem czynników, na które podatnik nie mógł mieć wpływu (por. np. wyrok WSA we Wrocławiu z 7 kwietnia 2004 r. I SA/Wr 735/02).

Stanowisko to zostało także podzielone m.in. w wyroku WSA w Szczecinie z dnia 15 maja 2014 r. (I SA/Sz 241/14) oraz w wyroku WSA w Poznaniu z dnia 12 marca 2015 r. (I SA/Po 315/15).

Choć przedstawione stanowisko odnosi się do przesłanki ważnego interesu podatnika to mając na uwadze, że punktem odniesienia dla niego jest instytucja udzielania ulg, dotyczy ono także przesłanki interesu publicznego.

Ponadto, do tego aby w ogóle mogło dojść do zastosowania instytucji odroczenia zapłaty podatku konieczne jest spełnienie jednego z warunku wskazanego w art. 67b § 1 Ordynacji podatkowej.

Oznacza to, że odroczenie terminu płatności podatku powinno zostać zakwalifikowane jako:

- 1) nie stanowiące pomocy publicznej albo
- 2) stanowiące pomoc de minimis albo
- 3) stanowiące pomoc publiczną na wskazane w Ordynacji podatkowej cele.

Współczesna ekonomia stanowi skomplikowaną sieć powiązanych ze sobą podmiotów: pracowników, przedsiębiorstw, dostawców, konsumentów, banków oraz pośredników finansowych. Kompleksowość tych powiązań wynika – między innymi – z tego, że każdy ze wskazanych podmiotów jest jednocześnie klientem, najemcą, pracownikiem, itp. kogoś innego. Zależność ta jest na tyle ścisła, że w sytuacji, gdy dojdzie do ich zerwania w jednym miejscu następuje łańcuchowe zerwanie innych więzi. Efekty tego rodzaju zakłóceń – światowa, w tym Polska gospodarka – przeżywa obecnie. Dodatkowo, co jest niezmiernie istotne, w chwili obecnej do rozerwania zależności ekonomicznych dochodzi za przyczyną dwóch wzajemnie zależnych od siebie zdarzeń, tj. pandemii wirusa SARS-CoV-2 oraz podejmowania przez poszczególne państwa, w tym Polskę, działań mających na celu jej wyeliminowanie. Oba te zjawiska skutkują, o ile nie zerwaniem, to znacznym ograniczeniem relacji międzyludzkich, a w konsekwencji do znacznego spadku wymiany dóbr pomiędzy wszystkimi uczestnikami rynku.

Skutki pandemii oraz podejmowanych przez państwa działań przedsiębiorcy odczuwają poprzez spadek obrotów, co przekłada się na spadek płynności finansowej, a w konsekwencji powstawaniu zatorów płatniczych. Jednocześnie, obecna sytuacja z uwagi na wynikające z niej ograniczenia, nie daje rzeczywistych możliwości zmiany kondycji finansowej.

W Polsce ograniczenia o charakterze administracyjnym wynikały i wynikają z:

- 1) ogłoszenia w dniu 14 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, Dz. U. z 2020 r., poz. 433 z późn. zm.).

Stan zagrożenia epidemicznego oznacza sytuację prawną wprowadzoną na danym obszarze w związku z ryzykiem wystąpienia epidemii w celu podjęcia określonych w ustawie działań zapobiegawczych (art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.; dalej: ustawa o chorobach zakaźnych);

- 2) ogłoszenia w dniu 20 marca 2020 r. stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii, Dz. U. z 2020 r., poz. 491).

Stan epidemii – zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy o chorobach zakaźnych – to sytuacja prawna wprowadzoną na danym obszarze w związku z wystąpieniem epidemii w celu podjęcia określonych w ustawie działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych dla zminimalizowania skutków epidemii.

Za przyznaniem ulgi w postaci odroczenia terminu płatności podatku przemawia w szczególności sytuacja w jakiej znalazła się firma, w tym

Proponujemy by we wniosku wskazać:

- 1) zaprezentować ogólny stan przedsiębiorstwa (np. jaki jest zakres działalności, ilu pracowników zatrudnionych jest przez Wnioskodawcę);
- 2) zaprezentowanie sytuacji ekonomicznej Wnioskodawcy poprzez zestawienie obrotów na stan sprzed epidemii ze stanem obecnym i wskazanie, że spadek obrotów jest wynikiem epidemii wirusa SARS-CoV-2 oraz wprowadzonych w związku z tym obostrzeń i nie wynika z działań/zdarzeń zależnych od Wnioskodawcy;
- 3) przedstawienie prognoz co do dalszej sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa, o ile to możliwe na tle całej branży;
- 4) odnieść się, o ile to możliwe, do sytuacji kontrahentów z którymi współpracuje Wnioskodawca.

Jednocześnie w tej części proponujemy, aby Wnioskodawca przedstawił korzyści jakie uzyska z rozłożenia płatności podatku na raty, którymi mogą być np.:

- 1) poprawienie płynności finansowej;
- 2) utrzymanie zatrudnienia na dotychczasowym poziomie;
- 3) zapewnienie środków finansowych niezbędnych do utrzymania, jeżeli przedsiębiorca prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą.

Rozłożenie zapłaty zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych/fizycznych za miesiąc 2020 r. na raty będzie stanowiło pomoc de minimis.*/**/**

W tym miejscu należy wskazać miesiąc, którego dotyczyć będzie wniosek.

Odnosząc powyższe do sytuacji Wnioskodawcy wskazać należy, że spełniona jest zarówno przesłanka ważnego interesu podatnika, jak i interesu publicznego. Spełnienie obu przesłanek wynika bezpośrednio ze stanu pandemii wywołanego wirusem SARS-CoV-2, który jak powszechnie się uznaje jest zdarzeniem o charakterze nadzwyczajnym, a czego dowodem są działania podejmowane przez rząd w ramach tzw. tarczy antykryzysowej. Ponadto, spełnienie wskazanych przesłanek wynika również z podjętych przez rządy państw dotkniętych pandemią, w tym Polskę, działań; przede wszystkim działań o charakterze administracyjnym mających na celu zredukowanie i powstrzymanie wzrostu zachorowań.

* Zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 362), podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

- 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis, dotyczących w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis.

** Zgodnie z art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 362), podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o jej udzielenie, informacji dotyczących wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz informacji o otrzymanej pomocy publicznej, zawierających w szczególności wskazanie dnia i podstawy prawnej jej udzielenia, formy i przeznaczenia, albo oświadczenia o nieotrzymaniu pomocy.

*** Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenie Komisji (UE) NR 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Tekst mający znaczenie dla EOG) całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów nie może przekroczyć 100 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych. Pomoc de minimis nie może zostać wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenie Komisji (UE) NR 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Tekst mający znaczenie dla EOG) jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów a także inną działalność, w odniesieniu do której stosuje się pułap wynoszący 200 000 EUR, to w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa stosuje się pułap wynoszący 200 000 EUR, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by korzyść dotycząca działalności w zakresie drogowego transportu towarów nie przekraczała 100 000 EUR oraz by pomoc de minimis nie była wykorzystywana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.

Zdarzenia, te co warto podkreślić były i są niezależne od działań Wnioskodawcy, w sposób bezpośredni wpływają na jego sytuację finansową, co objawia się:

- 1) spadkiem wolumenu zamówień,
- 2) trudnościami w regulowaniu płatności przez nabywców,
- 3) trudnościami w regulowaniu zobowiązań przez Wnioskodawcę.

Ponadto, co niemniej ważne, kondycja finansowa Wnioskodawcy przekłada się bezpośrednio na sytuację jego pracowników/współpracowników oraz dostawców.

Nie ulega wątpliwości, że zminimalizowanie skutków przedstawionych wyżej poważnych zaburzeń makroekonomicznych spowodowanych trwającą pandemią, poprzez udzielenie pomocy podatnikom, a w szczególności przedsiębiorcom, leży w interesie publicznym, gdyż w ten sposób można zapobiec bankructwom firm czy też zwolnieniom ich pracowników.

Konieczność terminowej zapłaty zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych/fizycznych w kwocie PLN może zachwiać kondycją finansową Wnioskodawcy w stopniu powodującym konsekwencje zarówno dla samego przedsiębiorstwa, jak i jego pracowników i kontrahentów. Brak regularnych przychodów z prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności powoduje, że konieczność zapłacenia zobowiązań prywatnych i publicznoprawnych może doprowadzić do utraty płynności finansowej, a w konsekwencji do ograniczenia lub zaprzestania jego działalności. Należy podkreślić, że przesunięcie w czasie płatności zobowiązań publiczno-prawnych pozwoli też na płynniejsze regulowanie należności prywatnych co będzie miało pozytywny wpływ nie tylko na przedsiębiorstwo, i jego pracowników, ale również na kontrahentów.

Wnioskodawca dążąc do minimalizacji negatywnych skutków związanych z obecną sytuacją gospodarczą, a przede wszystkim do utrzymania przedsiębiorstwa oraz miejsc pracy, wnosi jak na wstępie.

.....

Załączniki:

- 1) formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis****

**** Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. Nr 53, poz. 311)